

[Statsministeren.]

Men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ret: jeg bebudede meget lidt, og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har — hvad der ikke er usædvanligt — ikke Ret. Jeg skammer mig aldeles ikke ved at erkende, at Regeringen ikke for et Aar siden vidste, hvorledes Verdensøkonomien vilde arte sig. I denne Uvidenhed staar vi nogenlunde paa Højde med mange fremragende Videnskabsmænd og Finansmænd, ja, endog med Nationalbankens Direktører. Og jeg maa tilføje, at vi er mange, der ligesom det ærede Medlem Hr. Korsgaard er yderst forsigtige med Spaadomme om Fremtiden, men vi kan nægtelig ikke alle være paa Højde med det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal.

Jeg har i øvrigt Grund til at takke de ærede Ordførere for mild Bedømmelse og megen Anerkendelse. Det sidste gælder i særlig Grad den saakaldte Grønlandssag. Jeg maa udtrykke min og Regeringens Glæde over den Enstemmighed, hvormed Partiernes Ordførere har givet deres Tilslutning baade til Udtalelser, der er fremsat, og til den Holdning, der blev nødvendig. Dansk Grønlandspolitik har stadig været bestemt af Hensynet til den primitive grønlandske Befolkning, der i sin Tid er blevet betroet det danske Folk, og Rigsdagen har desuden søgt at imødekomme de fra Norge fremsatte Ønsker om Adgang til visse Dele af Landet for Udøvelse af Erhverv. Det, der er sket i Sommer, har brudt den Linie, som hidtil fulgtes i Forholdet mellem Norge og Danmark, og derfor maatte en Afgørelse af den internationale Domstol paakaldes. Vi kan sikkert imødesee Afgørelsen med Sindsro, og jeg nærer den Tro, at Rettens Afgørelse ogsaa vil danne Afslutningen paa en beklagelig Tvist mellem Norge og Danmark.

Angaaende Forholdet til Færøerne har de ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Madsen-Mygdal tilkendegivet Opfattelser divergerende fra andre Opfattelser, særlig angaaende den Plan for Udviklingen, som er fremsendt til Drøftelse i Færøernes Lagting. Det undrer mig; thi der er dog neppe i det danske Folk noget Ønske om at holde den færøske Befolkning i unødvendig Afhængighed. Jeg har gentagne Gange sagt, hvad der maa fastholdes i Forholdet til den Del af Danmark: at Rigets Grundlov gælder for Færøerne, det danske Flag er det fælles nationale Symbol, som maa anerkendes, dansk Sprog maa være det Bindeled mellem Befolkningerne, som ingen Dansk kan undvære. Men naar disse Hovedpunkter fast-

holdes, mener jeg ganske vist ogsaa, man bør tilstræbe en saadan Uafhængighed, som kan bidrage til Udvikling af Ansvarsfølelsen i Færøernes Befolkning og til den Tilfredsstillelse, som det er at styre sine egne Anliggender. Det er ikke, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, en ny Politik, her indledes. Jeg har mange Gange givet Udtryk for Ønsket om at imødekomme de færøske Ønsker i nævnte Henseende, senest under mit Besøg deroppe i 1930. Og Venstre ventede jeg unægtelig at finde paa samme Standpunkt nu som det, der udtryktes i Skrivelse fra Venstres Regering til Færøerne i 1906, og jeg mente egentlig derfor, at det Skridt, der er taget overfor Færøerne, blot var en gammel Politik, der blev genoptaget. Det er en Selvfølge, at Rigsdagen staar frit, men det er ogsaa en Selvfølge, at Regeringen vidste, at den havde det fornødne Folketingsflertal for de Principper, der var Grundlaget for nævnte Plan. Det er urigtigt, at Planen ikke er modtaget med Tilfredshed fra nogen Side, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, men jeg ved ganske vist ikke, om Lagtinget som *Helhed* tiltræder Planen, det vil den nærmeste Fremtid formentlig vise. Med Hensyn til Planens Tilblivelse kan jeg tilføje, at jeg har for længere Tid siden drøftet Tanken om den planlagte Ordning med begge Rigsdagsmændene for Færøerne, men den ene af disse befandt sig paa Grønland, da den nu var udarbejdet, og da Tiden for Oversendelse til Lagtinget var inde. Hvis han havde været nærværende, vilde han have faaet Kendskab til den, før den blev oversendt, men dette kan naturligvis ikke være afgørende. Som de forfatningsmæssige Forhold nu en Gang er, synes der ikke at være Mulighed for anden Fremgangsmaade end den anvendte, naar man ønsker at faa Kendskab til Opfattelserne i det færøske Lagting. Thi det kan jo ikke være Meningen, at man kun skal oversende et Ultimatum til Lagtinget i en saa betydningsfuld Sag.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fremdrog nogle ganske urimelige Angreb paa Embedsmændene i Partiet Venstres Presse. Det ærede Medlem har Ret i, at disse Angreb, fremsatte overfor hele Standen, er ganske upassende og fuldstændig uden Forbindelse med de virkelige Forhold. Det almindelige Indtryk, man har, er, at der arbejdes godt og paalideligt af Ministeriernes Embedsmænd, og det maa formentlig ogsaa være den Opfattelse, Venstres ansvarlige Ledere har, siden de intet har foretaget sig overfor Embedsmændene i deres Ministertid. Der er af det nuværende